

ezért is jelentkeztem a próbajátékra, amelyen tizenhatan vettünk részt, és nekem sikerült elnyernem az első trombitás posztot. S már huszonhat esztendeje a Budapesti Filharmóniai Társaságnak is a tagja vagyok, így az operák és balettek mellett gyakorta játszhatom szimfonikus darabokat is.

Családi indíttatásnak vagy a véletlennek köszönheti a trombitát?

A nagypapám műkedvelő, amatőr trombitás volt, ő kedveltette meg velem ezt a hangszert. Kilencévesen kezdtem trombitálni, nagyon lelkesen, bár néha nem volt könnyű a szobában gyakorolni, miközben a többiek a házuk előtti réten rúgták a labdát. *Galambos János* volt az első tanárom, majd a budapesti Tanárképző Főiskolán *Borst Rudolf* lett a mesterm, s őt a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán *Varasdy Frigyes* követte.

A zenekari feladatok mellett kamaraegyüttesekben is rengeteget játszott, hi-

szen közel két évtizeden át muzsikált a Modern Rézfúvós Együttesben, és több évig volt tagja a Pro Brass Együttesnek is.

Nagyon élveztem ezeket a kamaramuzsikálásokat, ma is nagyon hiányoznak. A rendhagyó felállású Modern Rézfúvós

Együttes három trombitából, két harsonából, egy kürtből és egy tubából állt, így rengeteg izgalmas művet adhattunk elő, számos magyar zeneszerző komponált kimondottan az együttesünk számára darabokat. Sokat koncerteztünk, utaztunk a világban, temérdek felvételünk született. A Pro Bass pedig nemzetközi társulat volt, ahol szintén jó volt muzsikálni. Egy idő után sajnos az állandó egyeztetési gondok, s az idő felőrölte az együtteseket, de azért sajnálom, hogy vége lett.

Ennyi dalszínházi év, ilyen színes repertoár után van még, amire vágyik az ember?

Szívesen játszanám az Elektrát. Nagyon szeretem ezt a darabot, ugyanis ropant sok és nehéz trombitálni való akad benne, s rettentő régen volt műsoron. A Richard Strauss-operák a kedvenceim, de minden produkcióban örömmel játszom, ahol a trombitának izgalmas feladata van!

R. Zs.

„A legfontosabb kérdéseket az uniós csatlakozás veti fel”

Küldöttgyűlésre készül a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete

A Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete ötévente tart küldöttgyűlést, s a legközelebbi ilyen tanácskozást április végén rendezik meg. Ezen a találkozón szó esik majd arról, hogy az 1999-es küldöttgyűlés határozatai közül mi és hogyan valósult meg, s természetesen a következő ötéves időszak irányelveiről is döntenek a szakszervezeti vezetők. Dr. Gyimesi László, a Művészeti Szakszervezetek Szövetségének elnöke, a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezetének a főtitkára szerint az elmúlt időszakot illetően jelentős előrelépésről, számos eredményről számolhatnak be, a következő évek legfontosabb kérdéseit pedig az uniós csatlakozás veti fel, hiszen ez új kihívások, megoldandó feladatok elé állítja a szakszervezeteket is. Elképzelhető még az is, hogy a szervezet struktúráját át kell alakítani.

Hónapok óta folytatjuk ennek a küldöttgyűlésnek az előkészítését – meséli dr. Gyimesi László – hiszen ez az ötévente rendezett találkozó a szakszervezet egyik leglényegesebb fóruma. A szakszervezet elnökségének tagjai mellett az alapszervezetek, így a szimfonikus zenekarok szakszervezeti vezetői vesznek részt a

küldöttgyűlésen, s meghívjuk a kulturális és az oktatási minisztérium vezetőit, a gazdasági minisztérium néhány munkatársát, valamint a két művészeti területen velünk együttműködő szakmai szervezetek képviselőit. Száznál több embert várunk erre a – szándékaink szerint – reprezentatív eseményre. Hatalmas területet

fog át a munkánk, a zeneművészet és táncművészet legkülönbözőbb műfajainak művészetit, pedagógusait, egyéb munkavállalóit, valamint nyugdíjasait. Minden egyes ágazatnak megvannak a saját ügyei, történetei, s ezeknek utóbbi öt éves működéséről hallhatnak beszámolókat a küldöttek, akik az ország minden ré-

szébből érkeznek. Természetesen arról is szó esik, hogy az 1999-es tanácskozáson elfogadott határozatok közül mi és hogyan valósult meg.

Hogyan lehet öt esztendő történéseit, ennyiféle ügyet egyetlen nap alatt megtárgyalni?

Megpróbáljuk minél jobban előkészíteni, s minél koncentráltabbá tenni. A Brit Zenei Szakszervezet kongresszusán 1991-ben vettem részt, s akkor ott megtanultam az eljárások fontosságát. Átvettük az angliai módszert, s így a beszámoló alapját a korábbi határozatok képezik. Írásban számolunk be a fejleményekről, eredményekről, kudarcokról, s ezt szűkszerűen kiegészítjük szóban. Mindenki előre megkapja az anyagokat, így felkészülten érkezik a tanácskozásra, s ha néha valaki elkalandozik, azt könnyű visszatéríteni a megfelelő vágányra, s a vita sem válik parttalaná. Érdekes volt, hogy az első ilyen értekezleten ez az új szisztéma eleinte lebénította a jelenlevőket, de kiderült, így nagyon gyorsan tudunk haladni.

S hogyan lehet öt esztendőre előre határozatokat hozni, hiszen a szakszervezet működését mindig a követő magatartás jellemzi, a munkaadók lépéseit pedig néhez ilyen hosszú időszakra előre kiszámítani?

Természetesen mi csak a saját munkánkat illetően tudunk dönteni, ezért inkább irányelveket, szakszervezeti stratégiákat határozunk meg, de az eseményeket követő, folyamatos korrekcióra állandóan szükség van. Szerencsére nekem, mint főtitkárnak megvan a mozgásterem, szabad mandátumot kapok ahhoz, hogy egy-egy új szituációban megtegyem a szükséges lépéseket, de persze, a közösen meghatározott irányok alapján.

Minden szakszervezeti vezető elmondhatja a véleményét, kéréseit, ötleteit a küldöttgyűlésen?

Igen, nemrég postáztuk azt a levelet, amelyben felkértük az alapszervezeteket, hogy a határozatokhoz írásban nyújtsák be javaslatukat. Emellett a kongresszuson is lehetőség lesz arra, hogy küldöttjeik szóban elmondják kéréseiket, javaslatukat és véleményüket. A szakszervezet

elnökséget nem a küldöttgyűlésen választják, hanem tagjait az egyes tagozatok jelölik, így például a szinfonikus zenekari tagozat is, akik alaposabban tudják megítélni, ki is az erre alkalmas ember. Ez a szerveződés elég jól kialakított struktúrát jelent. A küldötttervezleten csak a szakszervezet elnökét, alelnökeit, főtitkárát, valamint pénztárnokát választják közvetlenül. Egyébként az alapszervezetek önállóak, nincs felső irányításuk, és hierarchikus alárendelésről sincs szó. A lényeg, hogy a demokrácia és az operatív irányítás elegyét és egyensúlyát alakítsuk ki. Ezt nem könnyű megvalósítani, hiszen nagy szakszervezet a miénk, több, mint hatvan alapszervezettel, közel tízezer taggal, ráadásul számos, eléggé eltérő hivatást fog össze, amelyek különböző képviseletet igényelnek. A műfaji és területi eltérésekről pedig már nem is beszélek... Nagyon kell hát ügyelni arra, hogy ennek ellenére minden foglalkozás és műfaj képviselője azt érezze, odafigyelnek rá, s megfelelő szakszervezeti védelemben van része.

Mindez pedig számos különböző határozatot jelent. Hogyan teljesültek, mennyire valósultak meg az öt évvel ezelőtti elfogadott irányelvek?

A mérleg véleményem szerint inkább pozitív, több tekintetben is sikeres időszakot tudhatunk magunk mögött. A legnagyobb eredménynek azt tartom, hogy számos területen jelentősen javultak a kondíciók. Az előző kongresszus egyik legfontosabb kérdése a munkahelyek megőrzése volt, de ahogy az ország gazdasági helyzete javult valamelyest, ez a probléma veszített központi szerepéből, és előtérbe került – a már biztonságosnak tűnő foglalkoztatás mellett – a bérek javításának kérdése. A zenepedagógusok helyzete például a közoktatási törvénynek köszönhetően stabilizálódott. Sajnos, a könnyebb műfaj képviselőinek a helyzete most sem egyszerű. Náluk ugyanis nincs a háttérben intézményrendszer, nincsenek stabil munkahelyek és foglalkoztatók. Ezen a területen minden igyekezetünk ellenére kevés eredményt tudunk felmutatni. Ezzel együtt mégis azt mondhatom, összességében az utóbbi öt esztendőben a bér és egyéb viszonyok javultak. Most, ahogy írom a kongresszusi beszámolót, s átnézem az elmúlt évek levelezését, rájövök, mennyi minden történt, amit mára

szinte már elfelejtettünk. A fizetések és finanszírozási viszonyok vitathatatlanul jobbakk lettek. Általában a közalkalmazotknál, így a komolyzenészeknél is magasabbak lettek a bérek, s bár akadtak nehéz helyzetek, mint például a Nemzeti Filharmonikusoknál vagy a Magyar Állami Operaházban, a sebek napjainkra már többé-kevésbé behegedtek. De ugyanez elmondható néhány táncegyüttes, például a Honvéd vagy az Állami Népi Együttes esetében, még akkor is, ha ott nem nőttek olyan nagy mértékben a fizetések, mint a említett társulat esetében. Nagyon lényeges az is, hogy az önkormányzati zenekarok támogatása jelentősen magasabb lett. Óriási eredménynek tartom a közalkalmazotti bérek 50%-os emelkedését, s arról sem szabad elfelejtkezni, hogy ezt megelőzően is volt már egy 20%-os fizetésnövekedés. Az eladóművészi jogok területén elért eredmények is nagyon jelentősek, ennek köszönhetően emelkedett az érintett, elsősorban a könnyű műfaj területén tevékenykedő művészek jövedelme.

Más kérdés, hogy az ember, különösen, ha szakszervezeti vezető, sosem lehet elégedett. A leggazdagabb országokban is akadnak szakszervezeti vezetők, akik újabb és újabb jogokért, juttatásokért, kedvezményekért harcolnak.

S mi az, amiben úgy érzi, hogy az utóbbi öt évben nem történt előrelépés?

Szerencsére kifejezett kudarcról nem tudok beszámolni. Szinte minden területen történt valamilyen előrelépés. Ahol egyhelyben topogunk, az a könnyű műfaj, s ezen belül is leginkább a szórakoztató zene. Ott is történt azért némi pozitív változás, de messze nem sikerült mindazt elérnünk, amit szerettünk volna. erre az időszakra.

A szakszervezet, legalább is a miénk – már csak funkciójából fakadóan is – egy követő reagálásra berendezkedett, kissé lassú szervezet, ahol minden új ötletet gyanakvással és bizalmatlanul fogadnak. Mindig az a fő kérdés, hogy mi lesz az általunk képviselt emberekkel, így például a zenekari finanszírozási rendszer átalakítása során az egyik fő szempont, hogy hogyan lesz az egyre jobb és modernebb, de emellett folyamatosan vizsgáljuk azt, hogy mindez hogyan szolgálja a zenészek érdekeit.

Milyen területeken vár határozatokat a jelenlegi küldöttgyűléstől?

Van egy lényegében teljesen új szempontunk, az európai uniós csatlakozás. Ez az ország életének minden területére rá fogja nyomni a bélyegét. Mindez a szakszervezetek esetében is új dimenziót jelent, hiszen eddig csupán a határokon belül gondolkodtunk. Számos új kötelezettség, feladat jelenik meg, s kérdés, hogy mindezzel mit tudunk kezdeni, képesek leszünk-e megfelelően reagálni az új kihívásokra. Alaposan fel kell készülnünk. A mi szakszervezetünk esetében internacionális műfajokról van szó, eddig sem jelentett újdonságot, hogy a művészeink külföldön is fellépnek vagy pedagógusaink oktatnak ugyanott. Most azonban várhatóan 24 másik ország előadói is lényegében korlátozás nélkül felléphetnek nálunk, s bár eddig is nyitva álltak a határaink, azért ez egy új helyzetet jelent. Kérdés az is, hogyan tudjuk elérni a különböző európai uniós forrásokat, hogyan tudjuk mindezt felhasználni, milyen nemzetközi kooperációkban tudunk majd dolgozni. Új helyzet az is, hogy az unió egyetlen egységet jelent, amelyben mindenre azonos szabályok vonatkoznak. Rendkívül lényeges például az ún. szociális párbeszéd intézménye, amely keretében a munkaadók és a munkavállalók kialakítanak egy folyamatos tárgyalási szisztémát, s ezeket minisztériumi ágazati szinten működtetik. De kérdés az is, hogy akarunk-e aktívabbak lenni, s bevezetni különböző újabb szakszervezeti szolgálatásokat. Minderre választ kell ta-

lálni. A kongresszus többek között arra is jó, hogy ezekkel a kérdésekkel foglalkozzon. Egyre erősebbé válnak a nemzetközi kapcsolataink is, s mindez a szakszervezetekre rengeteg új feladatot ró.

Meglehet mindezt oldani a jelenlegi struktúrával?

Elképzelhető, hogy szükség lesz változtatásokra, s valószínűleg növelni kell a szakszervezeti képviselők létszámát is, hiszen az unióban rengeteg olyan bizottság létezik, amelynek munkájában mostantól kezdve nekünk is részt kell vennünk. S persze ez sem egyszerű, hiszen ehhez nyelveket jól beszélő, az unió működésével tisztában lévő szakszervezeti emberekre van szükség, de az alapszervezetek – érthetően – nem ilyen szempontok alapján választják meg tisztviselőiket. A következő hónap végén, még a kongresszus előtt lesz például Tallinban egy olyan találkozó, amelyen az európai unió művészeti munkaadóinak szövetségei ülnek le egy konferencia keretében az újonnan csatlakozó országok művészeti szakszervezeteinek vezetőivel, valamint a különböző szakszervezeti világszövetségek tagjaival tárgyalni. Ennek az ülésnek az előkészítése lassan már egy esztendeje folyik, s itt főképp arról lesz szó, kit, mit, kivel, mivel lehet összehasonlítani, és hogyan lehet például mindenki számára egyértelművé tenni az egyébként legegyszerűbbnek tűnő fogal-

makat. Egy partnerrel sem könnyű, itt pedig 25 ország szakszervezetének kell közös platformra jutnia 25 ország munkaadóival.

A hazai kérdésekben milyen határozatokra van szükség?

Jelenleg is tárgyalnak-tárgyalunk több fontos ügyet, amelyek hosszú évekre kiható jelentőségűek, ilyen például a művészeti törvény, ezen belül a művész jogállás, vagy a zenekari finanszírozás, de a táncművészeti kerekasztal egyeztetéseiben is részt veszünk. Ha a művészeti törvény valamelyik variációja valósággá válik, akkor annak végrehajtása jelent majd komoly feladatokat. Itt van előttünk a felsőoktatás reformja is, amely a művészeti felsőoktatást is érinteni fogja, s valószínűleg szintén intézkedéseket követel majd. Emellett természetesen feladat változatlanul a munkahelyek megőrzése, az intézményrendszerek biztonságos működésének továbbvitele, valamint a legklasszikusabb szakszervezeti célkitűzés, a bérek javítása. Egy biztos, a következő időszakban még jobban kell koncentrálni az erőinket. Lehet külön-külön beszélgetni táncról, zenéről, de tárgyalópartnerünk gyakran művészetről szeretnének hallani, mert nincs elég idő és alkalom mindent részletezni. Ez összehangoltabb, feszesebb munkatempót követel tőlünk is a jelenleginél, s ennek érdekében mindent el fogunk követni!

R. Zs.

Egyiptomban a MÁV Szimfonikus Zenekar

Április 2-án, pénteken egyiptomi vendégszereplésre indult a MÁV Szimfonikus Zenekar. A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma támogatásával létrejött hangversenyeken magyar műsorral mutatkozott be az afrikai kontinensen a zenekar. **Szombaton az alexandriai Sayed Darwish Színházban, majd hétfőn a kairói Operaház színpadán csendültek fel Erkel, Liszt, Kodály és Bartók művei a MÁV Szimfonikusok tolmácsolásában, Csurgó Tamás vezényletével.**

A MÁV Szimfonikus Zenekar az elmúlt évek során számos alkalommal lépett már fel Európán kívüli, egzotikus helyszíneken: 1999 óta állandó visszatérő vendége a libanoni Beiteddine Fesztivál-

nak; 2002-ben Hong Kong-ban adtak hat koncertet a Midsummer Classics fesztivál keretében; majd 2003–2004 fordulóján több mint három héten át vendégszerepeltek Kína keleti tartományában, a 11 előadásból álló turné során sok-sok ezer kilométert végigutazva, most pedig Egyiptom meghódítása következik. A híres **Cairói Operaház Nagytermének színpadán április 5-én** a magyar szimfonikus zenekarok közül először a MÁV Szimfonikus Zenekar ad hangversenyt, méghozzá nem kisebb művésszel együtt, mint az egyiptomiak büszkesége, a kiváló, nemzetközi hírnévnek örvendő **Ramzi Yassa-val, aki Liszt Esz-dúr zongoraversenyét** játssza. Ramzi Yassa-t a magyar közönség 2001-

ben, a Budapesti Tavasz Fesztivál szólístájaként ismerhette meg.

Csurgó Tamás karmester Lukács Ervin és Gál Tamás tanítványaként szerzett diplomát a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem karmesterképző-tanszakán. Számos hazai szimfonikus zenekart vezényelt már, rendszeresen dolgozik a Magyar Állami Operaházban karmesterként, külföldi vendégszereplése közül ki kell emelni az indiai (Bombay) és német (Hamburg) előadásokat.

*Strausz Erzsébet
sajtóreferens*